

MARJAN POLJANEC

PREVAJALEC

Janž Snoj
Univerza v Ljubljani

1 Življenjepis

Marjan Poljanec se je rodil 12. maja 1943 v Idriji. Leta 1968 je na Filozofski fakulteti v Ljubljani diplomiral iz ruščine in francoščine. Izpopolnjeval se je v Sankt Peterburgu, Parizu, Nancyju in Besançonu. Od leta 1974 do upokojitve leta 2007 je bil zaposlen kot prevajalec na RTV Slovenija. Že od študentskih let se redno ukvarja tudi z literarnim prevajanjem, prevajalskega dela pa ni opustil niti po upokojitvi. Živi in deluje v Ljubljani. Gl. tudi Bajt 2002, Moder 1985.

2 Prevajalsko delo

Poljanec prevaja predvsem iz ruščine in francoščine, sicer pa tudi iz poljščine, srbščine in hrvaščine. Prevajati je začel ob koncu šestdesetih let in doslej prispeval več kot trideset knjižnih prevodov, kot prevajalec na RTV Slovenija pa je prevedel še številne celovečerne igrane in dokumentarne filme, nadaljevanke ter radijske igre. Najbolj znan je po prevodih ruske in francoske proze iz 19. in 20. stoletja.

Iz ruščine prevaja romane in kratko prozo tako starejših kot sodobnih avtorjev. Med njimi so Mihail Bulgakov (*Bela garda*, 1975), Vladimir Bogomolov (*Ivanovo otroštvo*, 1979), Nina Berberova (*Spremljevalka*; *Misleči trs*; *Črna bolezen*, 1991; *Knjiga o sreči*, 2018), Vladimir Nabokov (*Camera obscura*, 1997; *Lužinova obramba*, 1999), Fjodor Dostojevski (*Zločin in kazen*, 1997), Anton Čehov (*Dama s psičkom* [izbor kratke proze], 2004) in Ljudmila Ulicka (*Sonjica*, 2016).

Poljanec tudi iz francoščine prevaja starejše in sodobne romane in kratke pripovedi. Med drugim je prevedel dela Émila Ajarja (*Življenje pred seboj*, 1978), Alphonsa Daudeta

(*Sapfo*, 1993), Jacquesa-Henrija Bernardina de Saint-Pierra (*Pavel in Virginija*, 1995), Gérarda de Nerval (*Silvija; Avrelija*, 1996) in Jeana Giona (*Petje sveta*, 2004).

Poleg tega iz ruščine in še pogosteje iz francoščine prevaja polleposlovna dela, in sicer biografije, avtobiografije in spomine. Od ruskih avtorjev je prevajal Jevgenijo Ginzburg (*Križev pot*, 1992) in Aleksandra Mena (*Sin človekov*, 2021), od francoskih pa Jacquesa Delperriéja de Bayaca (*Karel Veliki*, 1980), Henrija Troyata (*Peter Veliki*, 1981; *Ivan Grozni*, 1985; Čehov, 2001), Juliette Gréco (*Ona in drugi*, 1986) in Mauricea Bėjarta (*Trenutek v življenju drugega*, 2013; *Čigavo življenje?*, 2014). Prevedel je tudi nekaj francoskih neleposlovnih del (npr. *Velike civilizacije srednjega veka* Gastona Wieta, Vadima Elisseeffa, Philippa Wolffa in Jeana Naudouja, 1975–76 [skupaj z Vitalom Klabusom]; *Božja previdnost* Jeana-Baptista Saint-Jura in Clauda La Colombièra, 2018).

Dolgoletno prevajalsko delo mu je prineslo Sovretovo nagrado. Dobil jo je leta 1998 za prevode romana Dostojevskega *Zločin in kazen*, de Nervalovih novel »Silvija« in »Avrelija« ter romana Nabokova *Camera obscura*. Gl. tudi Bajt 2002, Klabus 1998, Moder 1985.

Marjan Poljanec velja za izkušenega in natančnega prevajalca, ki s prevodi leposlovnih del slovenskim bralcem že pol stoletja posreduje ustvarjalnost nekaterih najvidnejših imen ruske in francoske književnosti, s prevodi polleposlovnih del pa jih seznanja z znamenitimi osebnostmi in dogodki iz ruske in francoske zgodovine.

Bibliografija

- Bajt, Drago. 2002. »Poljanec, Marjan.« V *Enciklopedija Slovenije*, zv. 16, uredil Dušan Voglar, 164. Ljubljana: Mladinska knjiga.
- Klabus, Vital. 1998. »Najtežji prevod je bil vsekakor zadnji – *Zločin in kazen*.« Intervju z Marjanom Poljancem. *Delo*, 28. maj 1998, 15. <http://www.dlib.si/?URN=URN:NBN:SI:DOC-AKD4S6VS>.
- Moder, Janko. 1985. »Marjan Poljanec.« V *Slovenski leksikon novejšega prevajanja*, uredil Janko Moder, 240. Koper: Lipa.